

EL BLOC SOBIRANISTA

Proselitisme sense estelades en “territori apatxe”

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

A Via Júlia –antiga Karl Marx abans del franquisme– la vida és tranquil·la. Nou Barris és un barri treballador amb agradable vaivé de poble. Sota la marquesina robusta del costat del metro s’hi ha de celebrar un acte de Junts pel Sí amb les intervencions d’Eduardo Reyes, el jutge Santiago Vidal i el Pare Manel. Abans de començar passejo pels voltants. És relativament fàcil fer-se càrrec de la idiosincràsia de l’indret contemplant la vida del carrer, els comerços i les tertúlies de mitja tarda. Una botiga de rebosteria creativa conviu amb una carnisseria especialitzada en viandes de cavall i amb l’imperi perniler d’Enrique Tomás. Al carrer Joaquim Valls, una botiga de joguines, dos basars xinesos, un bar que es traspassa, una autoescola i una acadèmia d’idiomes. Un matrimoni gitano té a terra un parament de calçotets Calvin Klein d’imitació a deu euros la peça. A escassos metres de l’stand de l’ANC hi ha una parada de Testimonis de Jehovà i una mica més enllà topo amb un membre de l’organització de l’acte que m’explica que han enganxat cartells i han repartit més de mil *flyers*. A les municipals, els partits més votats al barri van ser el PP i Ciutadans. “És territori apatxe”, bromeja.

Veig el jutge Vidal i la seva dona prenent una orxata i un granissat en una terrassa. Al costat conversen dues senyores de xerrar desmanegat i prosa prosaica. Hi parlo dos minuts. La Conchi, veïna del carrer Viladrosa, vota el PP i no està gens interessada en l’acte però potser hi va. Mentre espero que comenci, al meu costat hi ha una senyora de l’ANC

Eduardo Reyes, número sis de Junts pel Sí, a l’acte organitzat ahir a Nou Barris amb el Pare Manel i Santiago Vidal. PERE VIRGILI

amb una estelada. Li demanen delicadament que la plegui perquè a l’Eduardo Reyes no li agraden gaire. El món i les seves contradiccions. Què seríem sense?

El primer a intervenir és Vidal, que parla sobre els beneficis jurídics d’una Catalunya independent. Parafraseja Gandhi –“És legítim desobeir les lleis injustes”–, i combina el català i el castellà per ser coherent amb el seu esborrany de Constitució. Concreta que si el resultat del 27-S és favorable a la independència durant tot el 2016 tocarà negociar amb l’estat espanyol, i si resulta infructuós caldrà recórrer a la mediació del Tribunal Internacional de Justícia de l’Haia. Assenyala el 23 d’abril del 2017 per a la declaració d’independència davant aquest organisme i desgrana les propostes noves per al nou estat: un Parlament amb no més de cent diputats, no indults a corruptes ni tampoc

aforaments, prohibició de les majories absolutes i carreres polítiques d’un màxim de dos mandats.

Reyes i la integració

Eduardo Reyes, número sis de Junts pel Sí, ens parla sobre el seu tema estrella: la integració. Amb el seu proverbial do de paraula arrauyat i inflammat de mots gruixuts, destaca que el 27-S caldrà decidir si Catalunya vol assemblar-se al nord d’Europa o al nord d’Àfrica. “Que es fiquin els tancs i els avions pel cul! Aquí volem cultura!”, exclama en referir-se a barbaritats com l’augment del pressupost del ministeri de Defensa. Fa apologia del xarnego i conclou explicant que va ser un dels últims cordovesos batejats a la mesquita de la seva ciutat natal. Observo un moment la concurrència. A la penúltima fila hi veig la Conchi. Escolta atentament. No sabria dir si convençuda o escèptica. —